

prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – S. Papuha

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Iu. Cimpoi, L. Bulgac, N. Simciuc

Î N C H E I E R E

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Valentina Clevadi

Ala Cobăneanu, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Danilonix” Societatea cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Danilonix” Societatea cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea deciziei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Danilonix” Societatea cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 septembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 31 iulie 2013 SC „Danilonix” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea deciziei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la data de 26 aprilie 2013 ora 18.00 directorul SC „Danilonix” SRL a fost telefonat de către angajata întreprinderii, care l-a informat că ghereta ce aparține SC „Danilonix” SRL este perchiziționată de către persoane necunoscute. Aproximativ la ora 18.15 directorul s-a prezentat la fata locului. Doua doamne, care nu s-au prezentat, au întocmit actul nr. 1-612857, care fiind semnat de către persoana însoțită de un colaborator a MAI și vânzătoarea din ghereta vecină

Belousova Tatiana, nu i-a fost propus de a semna s-au să depună careva explicații directorului SC „Danilonix” SRL .

La data de 03 mai 2013 a recepționat scrisoarea prin care a fost citat pentru data de 02 mai 2013 la IFS de pe str. Hâncești 53, pentru a prezenta autorizația de funcționare a gheretei care se afla pe str. Zelinski, 22, ulterior autorizația a fost prezentată IFS. Totodată, a recepționat actul cu nr. 1-612857 în care era indicat că, la 26 aprilie 2013 ora 17.15 administrația SC „Danilonix” SRL a admis decontări bănești în numerar fără a avea MCC la încasarea mijloacelor bănești în sumă de 25 lei pentru banane; nu a prezentat la prima cerere persoanelor cu funcție de răspundere, documentele de proveniență a mărfii aflate în vânzare; întreprinderea desfășoară activitatea comercială în lipsa autorizației eliberate de autoritatea administrației publice locale; împiedicarea controlului prin neprezentarea explicațiilor și a documentelor.

Menționează că colaboratorilor IFS le-a fost explicat că, în ghereta se comercializează accesorii de telefoane mobile, MCC le-a fost prezentată și că bananele, portocalele nu erau pentru comercializare, aparținând unui cunoscut care le-a depozitat în ghereta din str. Zelinski, 22.

Consideră că, colaboratorii IFS prin percheziționarea gheretei fără permisiune și-au depășit atribuțiile.

Prin urmare, despre conținutul actului întocmit administrația SC „Danilonix” SRL a aflat la data de 03 mai 2013, când a fost citata pentru semnarea lui și a recepționat citația prin care a fost invitat la 15 mai 2013 ora 14.30 pentru examinarea cazului de încălcare fiscală. La data și ora numită reprezentantul s-a prezentat la șeful secției control fiscal nr. 4 al IFS mun. Chișinău, Terenti Mihail, însă careva acte nu au fost întocmite din lipsa persoanelor responsabile.

La 23 mai 2013, reclamantul a recepționat decizia nr. 2061/1/4 din 15 mai 2013, prin care s-a decis aplicarea amenzii în suma de 10000 lei pentru desfășurarea activității fără MCC, 10000 lei pentru neprezentare la prima cerere a persoanelor cu funcție de răspundere a organului fiscal, a documentelor de proveniență a mărfurilor aflate în vânzare.

Considerând că, decizia nr. 2061/1/4 din 15 mai 2013 este ilegală și posibilă de anulare, cu încetarea procesului, a depus contestația adresată IFPS la 28 mai 2013.

Prin decizia nr. 518 din 27 iunie 2013 IFPS pe mun. Chișinău contestația a fost considerată neîntemeiată și a fost menținută decizia nr. 2061/1/4 din 15 mai 2013.

Menționează că, examinarea contestației a avut loc în lipsa reclamantului, fără a fi ascultată poziția referitor la sancțiunile aplicate. Consideră că, decizia de aplicare a amenzii de către IFS este nejustificată și ilegală, deoarece se bazează pe un act care nu reflectă realitatea.

Solicită reclamantul, anularea deciziei IFPS nr. 518 din 27 iunie 2013 prin care a fost menținută decizia nr. 2061/1/4 din 15 mai 2013 emisă de IFS mun. Chișinău.

La 05 noiembrie 2013, SC „Danilonix” SRL a depus cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat anularea deciziei nr. 2061/1/4 din 15 mai 2013 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și nu Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, cu indicarea acestuia în calitate de pârât.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 septembrie 2015 cererea de chemare în judecată a SC „Danilonix” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea deciziei nr. 2061/1/4 din 15 mai 2013 a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a anulat încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 noiembrie 2013 prin care a fost suspendată executarea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 2061/1/4 din 15 mai 2013.

La 11 octombrie 2015, SC „Danilonix” SRL a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 septembrie 2015, iar ulterior apel motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de SC „Danilonix” SRL și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 septembrie 2015.

La 15 martie 2017, SC „Danilonix” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 septembrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, solicitând casarea ultimei în temeiul art. 432 alin. (2) lit.c) CPC.

Consideră că, instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate și asupra tuturor circumstanțelor.

La 05 iulie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil (f.d. 208-209).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 (f.d. 188-197) a fost expediată în adresa părților la 28 decembrie 2016, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire a Curții de Apel Chișinău (f.d. 199), însă data recepționării deciziei de către recurent lipsește.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de SC „Danilonix” SRL, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Danilonix” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Danilonix” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea Comercială „Danilonix” Societatea cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

judecători

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea